

Dankojn / Remerciements

Ludivine Delnatte kaj Jake Pentland pro la helpo
Fábio Silva pro la brazila eldono
Céline Maltère kaj Poulpy pro la kunlaboro

Ĉie, tenebrojn malsanigajn la mallumulo kaduka
elverŝas.

Kvazaŭ nigraj fumaĵoj kiuj fantomus la nokton,
elvaporiĝas civitanoj.

Iom post iom, dum la realeco vekigās ĉe la Civito de la
Nebuloj, malaperas konstruaĵoj.

Partout, de ses humeurs malsaines, l'enténébré vomit
l'obscurité morbide.

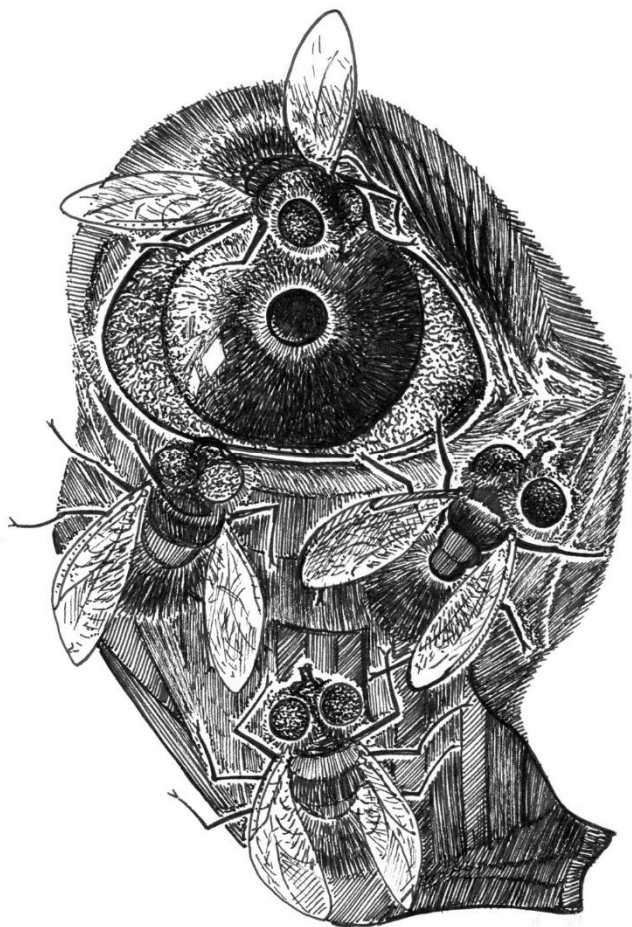
Les habitants fantômes sont les vapeurs nocturnes
dans lesquelles ils s'épuisent.

Lentement, heure réelle, la Cité des Brumes se réveille,
et les constructions s'amenuisent.

Fabelaj insektoj ĉirkaŭflugas malantaŭ
la palpebroj de la knabeto.
Ĉiam, kiam li vizitas la Civiton de la Nebuloj,
li raportas etajn aĵojn por ĝin ne forgesi.

Sous les paupières du jeune garçon tournoient
de fabuleux insectes.
Il rapporte à chaque fois, de la Cité des Brumes,
le moindre souvenir.

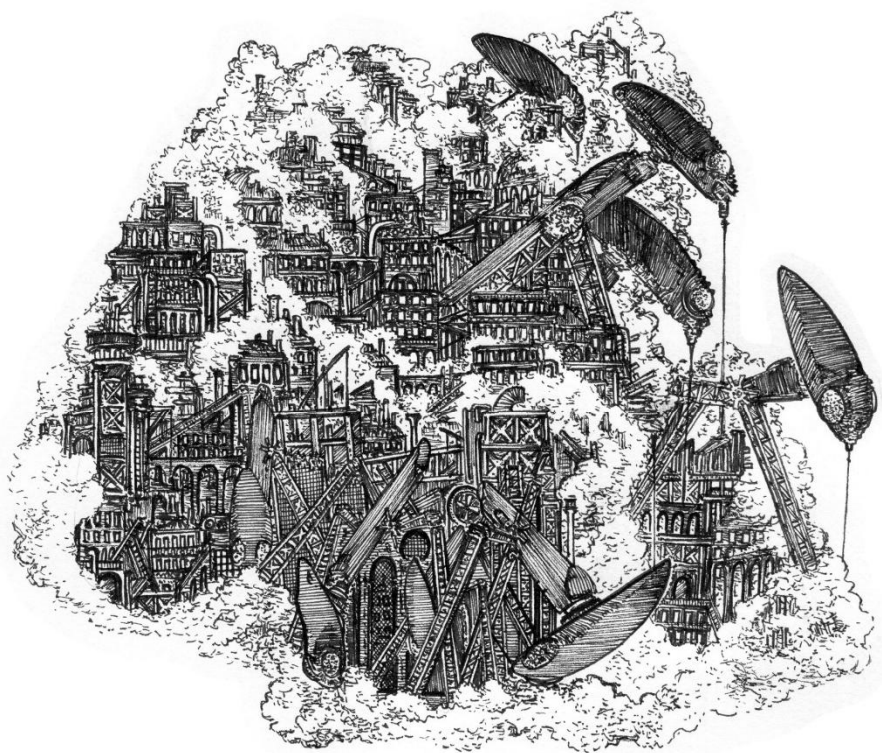
Nenomeblaj kreaĵoj frekventas la melankoliajn
stratetojn, kunpremitajn inter ciklopaj turoj kaj plejaĝaj
ruinaĵoj.

Ĉirkaŭe, flagras ĉiu sub ilia masego.

Des créatures honteuses fraient la mélancolie
des ruelles étranglées.

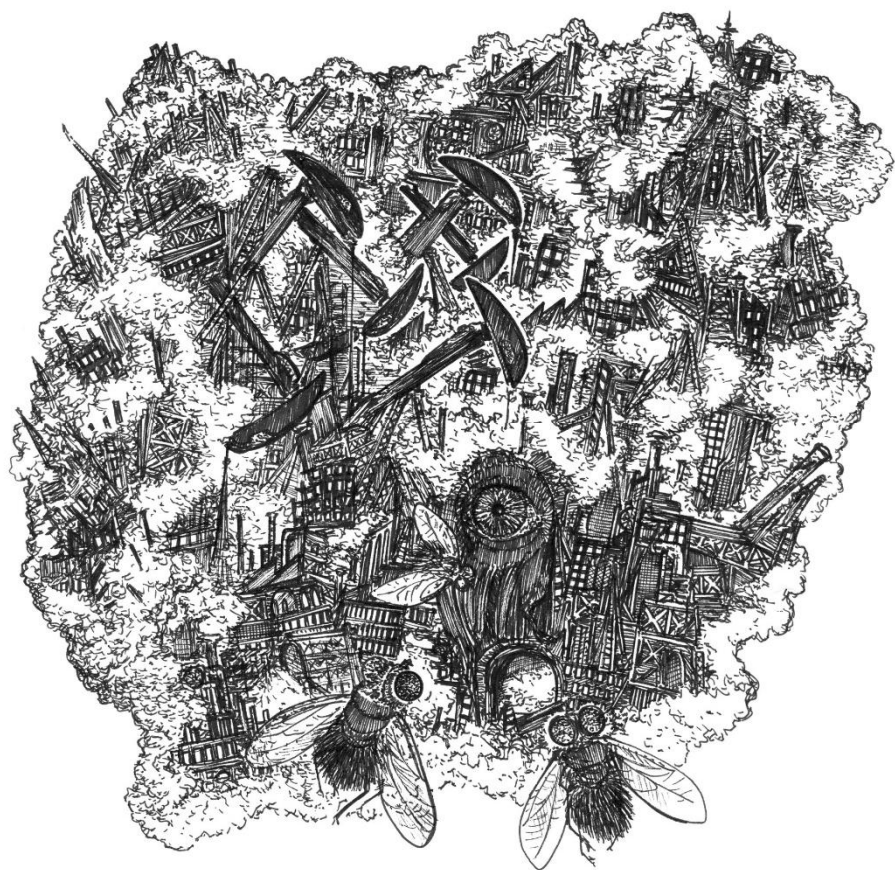
Partout les tours cyclopéennes et les ruines
ancestrales...

Alentour, tout vacille sous leurs pas gigantesques.

Kiel tien iri?
Oni ne scias.
Ĉiam kaŝiĝas la irejoj en la nenion,
ĉiam malaperas la vojoj subite.
Kiel de tie reveni?
Estas la plejgranda mistero.

Comment s'y rendre ?
Nul ne le sait.
Éternellement, tous les chemins se voilent dans le néant ;
soudain, toutes les voies s'évaporent.
Comment en revenir ?
C'est le plus grand mystère.

Ĉu la songanto apartenas al la Civito, aŭ inverse?
Ĉu ili sin rigardas reciproke?
La rondo de la songoj ĉirkaŭas la pensadon, kvazaŭ
turbano ĉe la kapo de la maŭro.

Le rêveur, la Cité... mais qui possède l'autre ?
Leurs regards sont-ils des miroirs ?
Les songes, en ronde, ceignent la pensée,
comme le turban la tête du Maure.